

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 01/ສພຊ

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 8 ເມສາ 2000

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ
ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

- ອີງຕາມມາດຕາ 40 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ມາດຕາ 3 ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 08/ນຍ, ລົງວັນທີ 17 ມີນາ 2000. ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ໃນກອງປະຊຸມສະໄຫມສາມັນເທື່ອທີ 5 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ IV, ໃນວາລະປະຊຸມຕອນບ່າຍຂອງວັນທີ 7 ເມສາ 2000.

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ດ້ວຍຄະແນນສຽງສ່ວນຫຼາຍເຫັນດີ.

ມາດຕາ 2: ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະໜາມ ວິຍະເກດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ເລກທີ 13 ສປປ

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ
ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ຫມວດທີ V, ມາດຕາ 53, ຂໍ້ 1,
- ອີງຕາມມະຕິກົດລະບຽບຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 01/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ເມສາ 2000 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ.
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 07/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 17 ເມສາ 2000.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ:

- ມາດຕາ 1:** ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ.
- ມາດຕາ 2:** ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 22 ພຶດສະພາ 2000.
ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ຄຳໄຕ ສີພັນດອນ.

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 01/ສພຊ
ວຽງຈັນ, ວັນທີ 8 ເມສາ 2000

ກົດຫມາຍ

ວ່າດ້ວຍຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ພາກທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຫນ້າທີ່ຂອງກົດຫມາຍ ວ່າດ້ວຍຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການປູກ, ການລ້ຽງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການຊຸດ ຄນ, ການຜະລິດ, ການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ, ການຈຳຫນ່າຍ, ການຄອບຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດທີ່ມີຄຸນນະ ພາບ, ປອດໄພ, ລາຄາເຫມາະສົມເພື່ອກັນພະຍາດ ແລະ ບິນບົວປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃຫ້ມີສຸຂະ ພາບແຂງແຮງ.

ມາດຕາ 2. ການເສີມຂະຫຍາຍທ່າແຮງຂອງຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ລັດສົ່ງເສີມການຂະຫຍາຍທ່າແຮງຂອງຊັບພະຍາກອນ ທີ່ເປັນຢາດ້ວຍການປູກ, ລ້ຽງ, ປົກປັກຮັກສາ, ຊຸດຄນ, ເກັບຊີ້, ຄນຄົວາ, ປຸງແຕ່ງ, ຜະລິດເປັນຢາຫລວງ ແລະ ຢາພື້ນເມືອງເພື່ອ ຮັບໃຊ້ພາຍໃນປະເທດ, ທົດແທນການນຳເຂົ້າ ແລະ ເພື່ອສົ່ງອອກ.

ມາດຕາ 3. ການສົມທົບລະຫວ່າງຢາຫລວງ ກັບ ຢາພື້ນເມືອງ

ລັດສົ່ງເສີມການຜະລິດ ແລະ ນຳໃຊ້ຢາຫລວງສົມທົບກັບຢາພື້ນເມືອງ ໃນວຽກງານກັນ ພະຍາດ ແລະ ບິນບົວປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃຫ້ນັບມື້ນັບກ້ວາງຂວາງ.

ມາດຕາ 4. ການສະໜອງຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ
ການສະໜອງຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ຄວາມປອດໄພ, ທັນການ ແລະ ລາຄາເໝາະສົມເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງສັງຄົມ.

ມາດຕາ 5. ການນຳໃຊ້ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ
ການນຳໃຊ້ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຕ້ອງນຳໃຊ້ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ, ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການ ການແພດ ຫລື ຕາມຄຳສັ່ງຂອງແພດ.

ມາດຕາ 6. ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ
ລັດມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດນັບທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດລົງທຶນໃສ່ການຄົ້ນຄ້ວາ, ການປູກ, ການລ້ຽງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການຜະລິດ, ການບຸກແຕ່ງ, ການສົ່ງອອກຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານ.

ມາດຕາ 7. ການຮ່ວມມືສາກົນ
ລັດເປີດກ້ວາງ ແລະ ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ມີການຮ່ວມມືສາກົນ ດ້ານຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ການຝຶກອົບຮົມ, ການກຳສ້າງ, ການຮ່ວມມື, ການຊ່ວຍເຫລືອ ໃນຂົງເຂດການຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ.

ພາກທີ II

ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ
ການຈັດບັນຊີ ແລະ ປະເພດຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ຫມວດທີ 1

ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ມາດຕາ 8. ຢາ
ຢາ ແມ່ນວັດຖຸຢ່າງໜຶ່ງ ຫລື ວັດຖຸປະກອບຫລາຍຢ່າງທີ່ອອກລິດ ແລະ ບໍ່ອອກລິດປະສົມເຂາກັນ ທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບກັນພະຍາດ ແລະ ບິນບົວ, ຊ່ວຍໃນການພິສູດ ແລະ ບົ່ງມະຕິພະຍາດ, ບັນເທົາອາການເຈັບປວດ, ດັດແກ້, ປັບປຸງ, ເຊີດຊູ, ບຳລຸງ, ຮັກສາ ຫລື ປ່ຽນແປງໜ້າທີ່ການຂອງຮ່າງກາຍ, ພື້ນຟູສຸຂະພາບກາຍ ແລະ ຈິດຂອງຄົນ.

ມາດຕາ 9. ຢາຫລວງ

ຢາຫລວງ ແມ່ນຜະລິດຕະພັນຢາທີ່ໄດ້ຜ່ານການປຸງແຕ່ງສໍາເລັດຮູບຕາມສູດຕໍາລາ ແລະ ກໍາມະວິທີວິທະຍາສາດ ທີ່ແນ່ນອນຊຶ່ງມີການຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ຕິດສະຫລາກ ໃນນັ້ນສ່ວນປະກອບທີ່ ອອກລິດໄດ້ຖືກດັດແປງໃຫ້ເໝາະສົມກັບການນໍາໃຊ້ສໍາລັບຄົນ.

ມາດຕາ 10. ຢາພິ້ນເມືອງ

ຢາພິ້ນເມືອງ ແມ່ນຢາທີ່ມາຈາກພືດ, ຕນໄມ້, ແຮ່ທາດ, ສັດ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການປຸງແຕ່ງ, ການຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ຕິດສະຫລາກ ໃນນັ້ນລັກສະນະ ແລະ ຄວາມແຮງຂອງການອອກລິດຍັງບໍ່ທັນໄດ້ ຮັບການພິສູດດ້ວຍວິທະຍາສາດ ປະຈຸບັນແຕ່ຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກຕ້ອງຈັດຕັ້ງການສໍາຫລວດ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີບັນດາຕນໄມ້, ພືດ, ແຮ່ທາດ ແລະ ສັດທີ່ເປັນຢາພິ້ນເມືອງເພື່ອຄຸ້ມຄອງ.

ມາດຕາ 11. ຢາປອມ

ຢາປອມ ແມ່ນຢາຫລວງ ຫລື ຢາພິ້ນເມືອງໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີການປອມແປງ, ລອກແບບ ຫລື ຮຽນແບບຈາກຜະລິດຕະພັນຢາທີ່ໄດ້ຜະລິດ, ຈໍາຫນ່າຍ ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວ.

ມາດຕາ 12. ຢາຕົກມາດຕະຖານ

ຢາຕົກມາດຕະຖານ ແມ່ນຢາຫລວງ ຫລື ຢາພິ້ນເມືອງໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງສ່ວນປະກອບບໍ່ກົງກັບ ສູດຕໍາລາຂອງຢາທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວນັ້ນ.

ມາດຕາ 13. ຢາເສຍຄຸນນະພາບ

ຢາເສຍຄຸນນະພາບ ແມ່ນຢາຫລວງ ຫລື ຢາພິ້ນເມືອງ ທີ່ເສື່ອມຄຸນນະພາບຍ້ອນຫມົດອາ ຍຸການນໍາໃຊ້ ຫລື ຍ້ອນການກະທົບອື່ນໆ.

ມາດຕາ 14. ຢາໃຫມ່

ຢາໃຫມ່ ແມ່ນຢາຫລວງ ຫລື ຢາພິ້ນເມືອງໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງການນໍາໃຊ້ໄດ້ຮັບຜົນແຕ່ຄຸນລັກ ສະນະຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີການກໍານົດອອກຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ລະບຸໄວ້ໃນເອກະສານການແພດສາກິນ ຫລື ບໍ່ທັນໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ໃນປະເທດຕນກໍານົດ ຫລື ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວ ແຕ່ອາຍຸຕໍາກວ່າ ຫ້າປີ ຫລື ແຕກຕ່າງທາງດ້ານສູດຕໍາລາ, ແບບວິທີນໍາໃຊ້, ຮູບແບບ ແລະ ການຫຸ້ມຫໍ່ຈາກຢາທີ່ໄດ້ຂຶ້ນ ທະບຽນແລ້ວ.

ມາດຕາ 15. ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ຜະລິດຕະພັນການແພດ ແມ່ນວັດຖຸ ຫລື ທາດໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີການນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວົງການແພດ ລວມທັງຜະລິດຕະພັນໃດໜຶ່ງ ທີ່ນຳໃຊ້ທົ່ວໄປໃນສັງຄົມຊຶ່ງສາມາດ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນເຊັ່ນ ອາຫານເສີມການແພດ, ເຄື່ອງສຳອາງ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 16. ເພສັດຊະກອນ

ເພສັດຊະກອນ ຫມາຍເຖິງບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ສຳເລັດການສຶກສາດ້ານວິຊາການຢ່າ ຢູ່ມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ມີປະກາດສະນິຍະບັດຊັ້ນປະລິນຍາຕີຂຶ້ນໄປ.

ຫມວດທີ 2

ການຈັດບັນຊີ ແລະ ປະເພດຢ່າ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ມາດຕາ 17. ບັນຊີຢ່າ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ບັນຊີຢ່າ ແລະ ບັນຊີຜະລິດຕະພັນການແພດ ແມ່ນລາຍການຢ່າ ແລະ ລາຍການຜະລິດຕະພັນການແພດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂາຍ ແລະ ນຳໃຊ້ຢູ່ ສປປລາວ ແລະ ບັນຊີຢ່າ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດທີ່ຫ້າມໃຊ້ໃນ ສປປລາວ.

ມາດຕາ 18. ການຈັດປະເພດຢ່າ

ຢູ່ ສປປລາວ ຢ່າໄດ້ຖືກຈັດເປັນປະເພດ ໂດຍອີງຕາມຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້ທາງດ້ານການແພດ ຄື:

1. ຢ່າຂາຍຊຶ່ງຕ້ອງມີໃບສັ່ງຂອງແພດ;
2. ຢ່າຂາຍຕາມການຄວບຄຸມຂອງເພສັດຊະກອນ;
3. ຢ່າທີ່ສາມາດຂາຍທົ່ວໄປໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີໃບສັ່ງຂອງແພດ;
4. ຢ່າເບື້ອ.

ປະເພດຢ່າເບື້ອປະກອບດ້ວຍ:

ກ. ຢ່າເບື້ອ;

ຂ. ຢ່າເສບຕິດທີ່ນຳໃຊ້ສະເພາະເຂົ້າໃນການປິ່ນປົວ ຕາມລະບຽບການຄຸ້ມຄອງຢ່າເສບຕິດ;

ຄ. ຢ່າອັນຕະລາຍ.

ຢ່າເບື້ອທຸກຊະນິດທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອປິ່ນປົວຕາມບັນຊີ ທີ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ວາງອອກນັ້ນຕ້ອງນຳໃຊ້ ແລະ ຂາຍຕາມຄຳສັ່ງຂອງແພດ.

ພາກທີ III

ການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ຫມວດທີ 1

ການດຳເນີນທຸລະກິດ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ມາດຕາ 19. ການດຳເນີນທຸລະກິດ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກດຳເນີນທຸລະກິດການບູກ, ການລ້ຽງ, ການຊຸດຄນ, ການຜະລິດ, ການຈຳຫນ່າຍ, ການຂາຍ, ການສົ່ງອອກ, ການນຳເຂົ້າຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 20. ການຈົດທະບຽນຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ທີ່ຈະຈຳຫນ່າຍ ຢູ່ ສປປລາວ ຕ້ອງໄດ້ຈົດທະບຽນຢູ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຕິດສະແຕມຢູ່ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກເສຍກ່ອນ.

ກ່ອນການອະນຸມັດການຈົດທະບຽນນັ້ນ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກຕ້ອງໄດ້ກວດກາ, ວິເຄາະວິໄຈ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ເພື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານ ຈຶ່ງສາມາດຈົດທະບຽນໄດ້.

ມາດຕາ 21. ເງື່ອນໄຂຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດ ການຜະລິດຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງທີ່ຈະດຳເນີນທຸລະກິດການຜະລິດ ຢາ ແລະ ບາງຊະນິດຜະລິດຕະພັນການແພດ ນອກຈາກທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທຸລະກິດແລ້ວໂຮງງານຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂເພີ່ມເຕີມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ມີເພສັດຊະກອນທີ່ມີປະສົບປະການຢ່າງໜ້ອຍ ຫ້າ ປີ
2. ມີສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຮັບປະກັນມາດຕະຖານການຜະລິດຢາທີ່ດີ ເຊັ່ນ ມີຫ້ອງວິໄຈ, ມີຫ້ອງຜະລິດ, ມີສາງທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຊຶ່ງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງວາງອອກ;
3. ມີມາດຕະການປົກປັກຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 22. ການຜະລິດຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ກ່ອນຈະຜະລິດຢາ ຫລື ຜະລິດຕະພັນການແພດ ວິສາຫະກິດຕ້ອງເຮັດຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດຜະລິດທົດລອງ ຊຶ່ງກຳນົດລາຍການຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ພ້ອມທັງສູດຕຳລາ ແລະ ຂັ້ນຕອນການຜະລິດ ຕໍ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ມາດຕາ 23. ການສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ.

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງໃດມີຈຸດປະສົງໃນການສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ນອກຈາກເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທຸລະກິດ ແລະ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 19, 20 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ຍັງຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂສະເພາະດັ່ງນີ້:

1. ມີເພສັດຊະກອນ. ສຳລັບການນຳເຂົ້າຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດຕ້ອງມີເພສັດຊະກອນທີ່ເປັນຄົນສັນຊາດລາວ;
2. ມີເງື່ອນໄຂ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ຈຳເປັນເພື່ອເກັບຮັກສາ ແລະ ຂົນສົ່ງຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ດີ.

ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ທີ່ຈະນຳເຂົ້າມາຈຳໜ່າຍຢູ່ ສປປລາວ ຕ້ອງໄດ້ຈົດທະບຽນຢູ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກເສຍກ່ອນ.

ການສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດກາຈາກຂະແໜງສາທາລະນະສຸກເສຍກ່ອນ.

ມາດຕາ 24. ການຮັບເອົາການຊ່ວຍເຫລືອຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອຈາກຕ່າງປະເທດ ຈະສາມາດນຳເຂົ້າມາໃນ ສປປລາວ ໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຄຸນນະພາບທາງກັບປະກັນ ແລະ ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ ຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກແລ້ວ.

ມາດຕາ 25. ການຂາຍຍົກ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ການຂາຍຍົກ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຈະດຳເນີນໄດ້ສະເພາະແຕ່ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍເທົ່ານັ້ນເປັນຕົ້ນໂຮງງານຜະລິດຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ, ຕົວແທນຈຳໜ່າຍຂອງໂຮງງານ, ບໍລິສັດສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ພ້ອມດ້ວຍສາຂາ.

ມາດຕາ 26. ການຂາຍຍ່ອຍ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ການຂາຍຍ່ອຍຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດຈະດຳເນີນໄດ້ສະເພາະແຕ່ຮ້ານຂາຍຢາ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 27. ເງື່ອນໄຂຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດຂາຍຍົກຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງໃດ ຈະສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດຂາຍຍົກຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດໄດ້ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ເປັນ ຫລື ມີເພສັດຊະກອນ;
2. ບໍ່ເຄີຍຕ້ອງໂທດກ່ຽວກັບຢາ ຫລື ຢາເສບຕິດ;
3. ມີຈັນຍາບັນການແພດ ແລະ ທຸລະກິດ;
4. ມີສຸຂະພາບດີ, ບໍ່ເປັນໂລກຈິດ ຫລື ພະຍາດຕິດແປດ.

ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງມີສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ເຊັ່ນ ສາງເກັບມ້ຽນທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ.

ມາດຕາ 28. ເງື່ອນໄຂຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດຂາຍຍ່ອຍຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ຈະສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດຂາຍຍ່ອຍຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດໄດ້ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ເປັນ ຫລື ມີເພສັດຊະກອນ ຫລື ມີປະກາດສະນິຍະບັດການຢາ ຫລື ເປັນແພດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ;
2. ເປັນຄົນສັນຊາດລາວ ຫລື ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫລື ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ມີພູມລຳເນົາຕັ້ງຢູ່ ສ ບ ປລາວ ຖາວອນບໍ່ຕໍ່າກ່ວາ ຫ້າປີ;
3. ມີຈັນຍາບັນການແພດ ແລະ ທຸລະກິດ;
4. ບໍ່ເຄີຍຕ້ອງໂທດກ່ຽວກັບຢາ ຫລື ຢາເສບຕິດ;
5. ມີສຸຂະພາບດີ, ບໍ່ເປັນໂລກຈິດ ຫລື ພະຍາດຕິດແປດ.

ການຂາຍຍ່ອຍຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຕ້ອງມີເພສັດຊະກອນ ຫລື ຜູ້ທີ່ມີໃບປະກາດສະນິຍະບັດການຢາ ຫລື ເປັນແພດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເປັນຜູ້ຂາຍ ແລະ ຄວບຄຸມການຂາຍ.

ມາດຕາ 29. ການມີຢາໄວ້ໃນຄອບຄອງ

ການມີຢາໄວ້ໃນຄອບຄອງຈະປະຕິບັດໄດ້ໃນກໍລະນີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຢາສຳລັບແພດປິ່ນປົວ, ທັນຕະແພດ ຫລື ແພດຜະດຸງຄັນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ເພື່ອນຳໃຊ້ໃນການປິ່ນປົວ;
2. ຢາທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເພື່ອນຳໃຊ້ສ່ວນຕົວສຳລັບຄົນເຈັບ;
3. ຢາເພື່ອຈຸດປະສົງນຳໃຊ້ສ່ວນຕົວໃນເວລາເດີນທາງ;
4. ຢາພື້ນເມືອງທີ່ບໍ່ເສບຕິດ;

5. ຢາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 3 ມາດຕາ 18 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເພື່ອນຳໃຊ້ໃນຄອບຄົວ.

ຫມວດທີ 2

ການໂຄສະນາ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ມາດຕາ 30. ການໂຄສະນາ

ການໂຄສະນາຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຈະດຳເນີນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແຫນງສາທາລະນະສຸກແລ້ວເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 31. ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງການໂຄສະນາ.

ການໂຄສະນາຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຄຸນນະພາບຂອງຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການ ທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກຂະແຫນງສາທາລະນະສຸກແລ້ວ.

ຫມວດທີ 3

ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ມາດຕາ 32. ການວາງລາຄາ

ການວາງລາຄາ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຕ້ອງໃຫ້ສົມເຫດສົມຜົນຕາມການຊື້ນຳຂອງຂະແຫນງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ອົງການຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນໃນສັງຄົມສາ ມາດນຳໃຊ້ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ໃນການກັນພະຍາດ ແລະ ການປິ່ນປົວ.

ມາດຕາ 33. ການຄວບຄຸມລາຄາ

ຂະແຫນງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ອົງການຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ຄວບຄຸມລາຄາຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ເພື່ອໃຫ້ລາຄາຢູ່ໃນສະພາບທີ່ເໝາະສົມ.

ຜູ້ຂາຍຍ່ອຍຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຕ້ອງຕິດລາຄາ ແລະ ປະຕິບັດຕາມລາຄາທີ່ໄດ້ຊື້ນຳຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ IV

ການຄນຄ້ວາທົດລອງທາງດ້ານຄລິນິກ

ມາດຕາ 34. ການຄນຄ້ວາທົດລອງທາງດ້ານຄລິນິກ

ການຄນຄ້ວາທົດລອງທາງດ້ານຄລິນິກຢາ ຫລື ຜະລິດຕະພັນການແພດແມ່ນການທົດລອງນຳໃຊ້ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດໃສ່ຄົນ ເພື່ອພິສູດກ່ຽວກັບປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພສຳລັບຜູ້ຊົມໃຊ້.

ການຄນຄ້ວາທົດລອງທາງດ້ານຄລິນິກຢາ ຫລື ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຈະດຳເນີນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 35. ການລາຍງານຜົນການຄນຄ້ວາທົດລອງ

ຜົນຂອງການຄນຄ້ວາທົດລອງທາງດ້ານຄລິນິກໃດໜຶ່ງຢູ່ ສປປລາວ ຕ້ອງໄດ້ລາຍງານໃຫ້ກະຊວງສາທາລະນະສຸກຊາບ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຜົນສະທ້ອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ກະຊວງສາທາລະນະສຸກຊາບ ໃນທັນໃດ ເພື່ອດັດແປງ ຫລື ຍົກເລີກການທົດລອງຢ່າງທັນການ.

ພາກທີ V

ສູນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພິດເບື້ອ ແລະ ຜົນສະທ້ອນຂອງຢາ

ມາດຕາ 36. ສູນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພິດເບື້ອ

ສູນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພິດເບື້ອຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ມີໜ້າທີ່ຄນຄ້ວາ, ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບມາດຕະການກັນ ແລະ ແກ້ໄຂກໍລະນີເບື້ອພິດຈາກຢາ, ສານເສມີ ແລະ ວັດຖຸອື່ນໆ ໃຫ້ແກ່ນັກວິຊາການສາທາລະນະສຸກ ແລະ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 37. ການເກັບກຳກ່ຽວກັບຜົນສະທ້ອນຂອງ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ສູນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພິດເບື້ອ ນອກຈາກໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 36 ຂ້າງເທິງນີ້ແລ້ວ ຍັງມີໜ້າທີ່ເກັບກຳ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຊາບ ກ່ຽວກັບຜົນສະທ້ອນຂອງຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວ.

ພາກທີ VI

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ມາດຕາ 38. ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງອາຫານ ແລະ ຢາ;
2. ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ;
3. ພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ, ເຂດພິເສດ;
4. ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກເມືອງ.

ພ້ອມກັນນັ້ນຕ້ອງສ້າງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການເຕີກນິກດ້ານຢາ ແລະ ສະພາເພສັດຊະກຳ ຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍໃນການຄຸ້ມຄອງຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ, ຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວດ້ານວິຊາຊີບເພສັດຊະກຳ ລວມທັງການແນະນຳ ແລະ ໃຫ້ການປຶກສາ.

ມາດຕາ 39. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມຕໍ່ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມຕໍ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ທີ່ຊື້-ຂາຍເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ, ມີຄຸນນະພາບໄດ້ມາດຕະຖານ, ຮັບປະກັນ ໃຫ້ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 40. ການກວດກາຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ການກວດກາຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ແມ່ນການຕິດຕາມກວດກາການເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບການປູກ, ການລ້ຽງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການຊຸດຄຸນ, ການເກັບຊື້, ການຜະລິດ, ການຈຳໜ່າຍ, ການສົ່ງອອກ, ການນຳເຂົ້າ, ການຂາຍຍົກ, ການຂາຍຍ່ອຍ, ການມີໄວ້ໃນຄອບຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ໃນ ສປປລາວ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ຈັນຍາທຳ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳ ເພື່ອໃຫ້ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ມີຄຸນນະພາບ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ຂາຍຕາມລາຄາທີ່ຊື່ນຳ ລວມທັງເຮັດໃຫ້ການນຳໃຊ້ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດດຳເນີນໄປຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ.

ມາດຕາ 41. ປະເພດການກວດກາຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ການກວດກາຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດມີສາມ ປະເພດດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດການອກແຜນການເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຈະຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຈະຖືກ ກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ເຈາໜ້າທີ່ກວດກາຕ້ອງປະຕິບັດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ VII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 42. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງໃດທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບ ການຍ້ອງຍໍ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຊຶ່ງລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດລະອຽດ.

ມາດຕາ 43. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງໃດທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ປັບໃຫມ ຫລື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫລື ຫນັກ.

ພາກທີ VIII

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 44. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 45. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງ ເກາສິບວັນ ນັບແຕ່ມີປະທານປະເທດແຫ່ງ ສາ
ທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດ ກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 8 ເມສາ 2000

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະໝານ ວິຍະເກດ